

HÀ LAN: ĐẤT NƯỚC VÀ CON NGƯỜI

*Uống nước nhớ nguồn,
Ăn quả nhớ kẻ trồng cây*

Hôm nay Giáo Hội mừng kính Lễ Mình Máu Thánh Chúa Ki-tô để nhắc nhở chúng ta về lòng thương yêu khôn dò của Chúa Giêsu dành cho mỗi người. Vì yêu thương chúng ta nên Người đã ban chính

Mình và Máu Người làm lương thực nuôi sống chúng ta hằng ngày. Ấy vậy mà nhiều lúc chúng ta quên đi ân tình này. Hôm nay cũng là ngày lễ xã hội để tôn vinh những người cha thường được cử hành vào Chúa Nhật tuần thứ ba của tháng 6 nhằm tôn vinh công đức sinh thành và dưỡng dục của những người cha như tục ngữ Việt Nam đã từng ví von: “Công Cha như núi Thái Sơn...” Thiên Chúa vừa là Cha, vừa là Mẹ của chúng ta nên có thể nói trong thánh lễ hôm nay chúng ta cử hành để tạ ơn Thiên Chúa và nhớ ơn các vị sinh thành dưỡng dục chúng ta. Đó là nghĩa vụ và bổn phận của những

người con có lương tri và trách nhiệm với những người làm ơn cho mình.

Mới đó mà đã gần 3 tuần chúng tôi đặt chân đến xứ sở hoa Tulip để nhận sứ vụ mới. Như đã chia sẻ trong bài trước (Xc. <http://www.vietcatholic.net/News/Html/224876.htm>), mọi sự chúng tôi phải bắt đầu lại như em bé bắt đầu vào trường Mầm Non. Cũng may là nhờ có một chút minh nghiệm bên Nam Mỹ như đời sống cộng đoàn quốc tế và ngôn ngữ mà chúng tôi có thể giao tiếp với các anh em đồng môn trong cộng đoàn và người dân ở đây. Thêm nữa là có người Việt sinh sống rải rác khắp Hòa Lan nên lâu lâu cũng đi đăng lễ tiếng Việt cũng như thưởng thức các món ăn Việt để không có cảm giác lạc lõng và nhớ quê nhà.

Nếu so về diện tích cả nước thì Hòa Lan chỉ bằng số lẻ của Việt Nam nghĩa là chỉ có 41.848 km² trong khi Việt Nam có diện tích phần đất liền là 331.699 km², và dân số Hòa Lan ước lượng khoảng 17 triệu dân (kể cả người ngoại quốc đang sinh sống) trong khi Việt Nam đã lên đến con số hơn 95 triệu người. Tuy

nhiên, Hòa Lan là quốc gia đứng thứ năm trong danh sách năm 2004 về đánh giá các quốc gia theo tiêu chuẩn mức sống, sau Na Uy, Thụy Điển, Úc và Canada.

Vào ngày 02 tháng 11 năm 2004, nhà đạo diễn phim phê bình đạo Hôi Theo van Gogh bị giết chết tại Amsterdam. Tiếp theo sau đó là nhiều vụ đốt cháy nhà thờ đạo Hôi và tấn công nhà thờ Thiên Chúa giáo của người theo đạo Hôi. Các vụ việc đã khởi đầu cho nhiều thảo luận mãnh liệt về hội nhập người nước ngoài và về việc chung sống của những văn hóa và tôn giáo khác nhau.

Chính vì thế, bắt đầu từ ngày 15 tháng 03 năm 2006, những người muốn di dân vào Hoà Lan phải trải qua một thử nghiệm. Cuộc thử nghiệm bao gồm nhiều câu hỏi về kiến thức ngôn ngữ, văn hóa và vài đề tài khác. Thêm vào đó hiện nay đang thảo luận về một đạo luật cấm sử dụng những thứ tiếng khác ngoài tiếng Hoà Lan nơi công cộng.

Chúng tôi đã đến Hòa Lan làm việc trong hoàn cảnh không mấy thuận tiện như trước đây về vấn đề giấy tờ và phương thức làm việc dù theo thư bổ nhiệm từ bài sai của Tổng Quyền là chúng tôi sẽ làm việc với những người nói tiếng Tây Ban Nha đến từ châu Mỹ Latin. Theo luật mới thì chúng tôi phải biết tiếng Hòa Lan ở mức độ tối thiểu là nói-nghe-đọc-viết ở mức tương đương với chúng chỉ C

cũng như về kiến thức xã hội, văn hóa, chính trị mới được chính thức làm việc ở đây và dĩ nhiên sẽ có những qui chế về tiền lương và bảo hiểm xã hội. Tiếng Hòa Lan là ngôn ngữ chính thức trên toàn quốc dù 80% dân số Hòa Lan cũng rất thông thạo tiếng Anh. Quả thực tiếng Hòa Lan không hề dễ dàng tí nào vì nó pha trộn đủ thức ngôn ngữ mà hai ngôn ngữ chính mà tiếng Hòa Lan vay mượn là tiếng Đức và tiếng Anh. Chúng tôi đã bắt đầu học tiếng này và phải tập phát âm cho đến khi nào nước bọt phun ra mới đúng!!!

Trong những ngày đầu ở Hòa Lan, bề trên ở đây gởi chúng tôi đến thăm các cộng đoàn và các cơ sở của Tỉnh Dòng Hòa Lan để biết và gặp gỡ các anh em trong Tỉnh Dòng. Một trong những cộng đoàn mà gây ấn tượng nhất với chúng tôi được gọi là Missiehuis (Mission House: Ngôi Nhà Truyền Giáo) nằm giáp với biên giới nước Bỉ, nơi mà trước đây từng là Chung Viện Truyền Giáo của Dòng Ngôi Lời tại Hòa Lan và đã từng có hàng trăm chủng sinh truyền giáo người Hòa Lan và Bỉ mỗi năm tu học và sau đó được sai đi truyền giáo ở các nước Phi châu. Tuy nhiên hiện nay phải nhượng lại cho nhà nước để làm trung tâm chăm sóc cho người già và neo đơn trong đó có các nhà truyền giáo của Dòng Ngôi Lời, Dòng Biển Đức và Dòng Thánh

Gia vì không còn người làm việc và không có chủng sinh thì không còn tiền để bảo trì và đóng thuế cho nhà nước. Nhìn cơ sở rộng lớn và đẹp đẽ như thế nhưng giờ mình chỉ như khách mà thấy tiếc vô cùng. Tỉnh Dòng Ngôi Lời Hòa Lan của chúng tôi chỉ có 58 thành viên (kể cả chúng tôi là người mới đến) mà đã có đến 34 nhà truyền giáo trên 80 tuổi đang ở nhà hưu dưỡng này sau khi họ đã phục vụ rất nhiều năm ở các nước Phi châu, châu Đại Dương, Á châu và châu Mỹ Latin. Nhìn các cha già trong Dưỡng Viện mà nghĩ về tương lai của mình không biết mình có sống đến tuổi của các ngài hay không. Cũng may là chúng tôi cũng có ít

kinh nghiệm và ngôn ngữ mình có được trong những năm sống ở Paraguay nên chúng tôi có thể trò chuyện và tâm sự với các ngài rất tâm đầu ý hợp. Các ngài đã kể lại những kinh nghiệm thú vị về những năm truyền giáo ở các nước Phi châu như Togo, Ghana, Kenya, Zambia hay các quốc gia khác như Papua New Guinea, Philippines, Indonesia, Ấn Độ, Brazil, Argentina... Các ngài đã muốn được chết nơi xứ truyền giáo như do những điều kiện khách quan khi về lại quê hương để kiểm tra sức khỏe thì "bị" cho ở lại để chữa bệnh và đưa về Dưỡng Viện để chăm sóc được tốt hơn. Mà quả thực ở đây điều kiện chăm sóc y tế tốt thật vì tất cả đều tự động hóa và chỉ cần một cái nút bấm ở trong

phòng thì ngay lập tức sẽ được cứu viện.

Một trong các linh mục mà chúng tôi trò chuyện và tâm đắc nhất trong những ngày ở Missiehuis là cha Gerard van der Height người Hòa Lan mà người Việt ở Âu châu gọi ngài bằng một cái tên trêu mếu tiếng Việt là cha Văn Hải. Từ năm 1952 đến năm 1980, nghĩa là gần 30 năm phục vụ tại hai quốc gia nói tiếng Pháp ở Congo và Togo bên Phi châu, ngài đã về lại Nhà Mẹ của Dòng tại Steyl- Hòa Lan giáp biên giới với Đức, để từ đó ngài bắt đầu một sứ mạng mới là giúp những thuyền nhân Việt Nam tỵ nạn tại Âu Châu, đặc biệt tại Đức và Hòa Lan suốt gần 30 năm nữa. Năm nay ngài đã bước qua tuổi 92 và vừa kỷ niệm 65 năm linh mục nhưng ngài còn rất sáng suốt và vui vẻ dù phải ngồi trên xe lăn. Ngài đã cho chúng tôi xem nhiều hình ảnh về thuyền nhân Việt Nam cũng như sách vở, báo chí do ngài viết bằng tiếng Đức hay những bài viết do người Việt đăng tải. Trong các hình ảnh, ngài còn chỉ ra từng người, từng tên người Việt và nói là người đó đang ở đâu. Ngài cũng hãnh diện khi khoe với chúng tôi rằng trong số những thuyền nhân Việt Nam tỵ nạn mà ngài giúp đỡ thì có một số ít trong số đó nay đã là linh mục và nữ tu hiện đang làm việc tại Đức, Bỉ,

Pháp và Hòa Lan. Chúng tôi có hỏi ngài là giúp người Việt Nam gần 30 năm như vậy nhưng đã đến thăm Việt Nam lần nào chưa thì ngài bảo rằng mấy lần muốn về Việt Nam nhưng đều bị chính quyền Việt Nam từ chối. Nhìn thấy những bức hình của ngài ngày xưa oai phong và lịch lãm như thế nhưng giờ đây phải ngồi xe lăn để chỉ biết ôn lại một thời đã qua và mọi việc đều nhờ người khác giúp từ ăn uống, giặt giũ, vệ sinh cá nhân... mà chợt nhớ đến câu nói của Chúa Giê-su với vị Tông đồ Phê-rô mà cảm thấy chua xót cho một kiếp người: "Thật, Thầy bảo thật cho anh biết: lúc còn trẻ, anh tự mình thất lung lẩy, và đi đâu tùy ý. Nhưng khi đã về già, anh sẽ phải giang tay ra cho người khác thất lung và dẫn anh đến nơi anh chẳng muốn" (Ga 20, 18).

Có một linh mục trẻ người Việt cùng Dòng với chúng tôi đã ở Nhà Mẹ Dòng Ngôi Lời tại Steyl, Hòa Lan hơn 10 năm qua nhưng ngài thuộc tỉnh Dòng Ngôi Lời Đức. Người anh em này rất năng động đã giúp các cộng đoàn Công giáo ở Đức, Bỉ cũng như Hòa Lan rất nhiều trong những cuộc tĩnh

tâm hay thánh lễ. Người anh em này đang là linh hướng cho phong trào Lòng Chúa Thương Xót ở Hòa Lan và cũng là tuyên úy cho Nhóm Tông Đồ Fatima Việt Nam Hải Ngoại. Thứ Bảy ngày 10 tháng 6 vừa qua ngài đã tổ chức buổi hành hương họp mặt cho cộng đoàn Công giáo Việt Nam tại Steyl nhân dịp Năm Thánh kỷ niệm 100 năm Đức Mẹ hiện ra tại Fatima và cũng trong dịp này kết nạp 48 thành viên mới tận hiến cho Mẹ thuộc Tông Đồ Fatima Hải Ngoại. Quan sát thánh lễ của cộng đồng Việt Nam tại Hải Ngoại đến từ Đức,

Pháp, Bỉ, Mỹ, Ucraina, Thụy Sĩ và nước chủ nhà Hòa Lan mà trong lòng thấy vui vì người Công giáo Việt

Nam chúng ta dù sống ở đâu, bề bộn công việc đến mức nào cũng luôn hướng về Chúa, về Mẹ để cầu xin cho quê hương mình, dân tộc mình, gia đình mình. Các anh em linh mục đồng tế trong thánh lễ cũng vui lây vì được sự động viên tinh thần của các tín hữu đồng hương mình. Cảm ơn cha Thăng Lê đã là linh hồn của những người Công giáo Việt Nam xa quê hương. Qua sự hy sinh và đóng góp nhỏ bé của cha trong nhiều năm qua mà

các anh em Việt Nam đang làm việc ở các xứ truyền giáo xa xôi nhận được sự trợ giúp của các đồng hương từ hải ngoại để tấu lên bài giao hưởng truyền giáo thật hay. Nếu mỗi người đều ý thức và trách nhiệm vai trò và sứ vụ của mình thì công việc truyền giáo trong cánh đồng mà Chúa giao phó sẽ ngày càng tốt đẹp.

Hôm qua thứ Bảy lại nghe tin ở Việt Nam, một anh em linh mục trẻ cùng thời với mình thuộc Dòng

Chúa Cứu Thế đang làm việc ở vùng truyền giáo Pleiku qua đời khi mới tròn 48 cái xuân sanh. Xót thương cho người anh em khi phải ra đi lúc còn hừng hực khí thế truyền giáo. Qui lực sinh-tử đều do Chúa an bài, chúng con xin cúi đầu tuân phục. Xin cho linh hồn người an hem linh mục Đaminh vừa mới qua đời của chúng con được sớm đoàn tụ cùng các thánh để tiếp tục cầu thay nguyện giúp cho chúng con ở dưới thế này tiếp tục chiến đấu và thu hoạch được nhiều hoa màu trong

vườn nho của Chúa.

Hôm nay chúng tôi dâng thánh lễ tiếng Việt cho một giáo khu vùng Lisse để Tôn Vinh Minh Máu Thánh Chúa và cũng để ghi ơn những người cha, các dưỡng phụ, các vị linh hướng đã dày công dưỡng dục

và giúp đỡ chúng ta. Lay Chúa Giêsu Kitô, chúng con cảm tạ Chúa đã thiết lập Bí tích Thánh Thể để nuôi sống linh hồn chúng con, xin giúp chúng con luôn sống trong sạch, xứng đáng làm tòa Chúa ngự mỗi ngày, để mai này được liên kết bền chặt với Chúa, trong vinh quang. Xin Thánh Cả Giuse là bổn mạng của các bậc gia trưởng- những người cha trong gia đình, xin Ngài ban cho những người cha, những

dưỡng phụ của chúng con trong ngày Hiền Phụ luôn biết sống trách nhiệm và xứng đáng là một người cha có trách nhiệm luôn quan tâm, nâng đỡ và đầy tình thương yêu với con cái mình, để những người làm con luôn biết bắt chước và tri ân đáp đền không chỉ trong ngày Hiền Phụ hôm nay mà là mãi mãi trong cuộc đời. Xin Mẹ Maria luôn đồng hành và cứu giúp chúng con bây giờ và trong giờ lâm tử. Amen.

Hà Lan, 18 tháng 06 năm 2017- Lễ Minh Máu Thánh Chúa Ki-tô

Ngày lễ của những người cha

Lm. Anton Trần Xuân Sang, SVD.